

z drgnjenjem dveh trdih palčic, vreči preko vode hlod za prehod, a nekaj čisto neznanega jim je čoln.

Nadalje trdi Anglež, da je naletel v bližini Inirida reke na čisto žensko naselbino na takozvane — Amaconke. Amaconke poznajo starogrške in rimske pravljice. To naj bi bile ženske, ki živijo brez moških in se borijo silovitejše nego moški. Indijanske Amaconke živijo več mesecev v letu čisto same zase. K njim se upajo Indijanci le v mesecu aprilu in maju. Nikakor ni mogel zvedeti od moških, kaj dela ta čudni ženski svet in kakih šeg ter navad se oklepa. Sploh je amaconska naselbina nekaj neprodno tajinstvenega, čije življenje Anglež ni mogel raziskati.

Pri obledeli, siverumenkasti barvi kože, motnih očeh, slabem počutju, zmanjšani delavni moči, duševni depresiji, težkih sanjah, želodčnih bolečinah, pritisku v glavi, namišljeni bolezni je pametno, da izpijete nekaj dni zapored vsako jutro na tešče kozarec naravnega »Franz Josefova« grenčice. V zdravniški praksi se »Franz Josefova« voda radi tega posebnost uporablja, ker naglo odstrani vzroke mnogih pojavov bolezni. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

Pacijent: Kam naj grem, gospod doktor, da ozdravim želodec in uredim prebavo?

Zdravnik: V Rogaško Slatino! Zahtevajte prospekte!

Gospa, varčujte v Vašim zdravjem in svežosti! Vsako delo je lažje, ako se pravilno uredi, tako tudi pranje. Čitajte današnji oglas **Gazela** in ravnajte se po njem.

Skoraj smešno je poslušati, kakšna neverjetna lepota sredstva si mnogokrat neuke prijateljice priporočajo! Hočete li čakati, da postanete stara in nagubana, preizkuševaje po vrsti vse to na sebi? Ko Vam ni treba drugega kot napisati dopisnico stari solidni trdkarji Eugen V. Feller, Stubica Donja, Elsatrg 341, da se preskrbite z brezhibnimi preparati, ki v resnici pomagajo! Poizkusite ob prvi prijatki Fellerjevo Elsa-Creme-pomado, Elsa-pomado za rast las! Cena 40 Din za dva lončka gotovo ni previsoka! Poglejte se po 8 dnevih v ogledalu — zadovoljni boste!

Cene in sejmska poročila.

Mariborski trg. Na mariborski trg v soboto dne 26. aprila so pripeljali špeharji na 30 vozeh 63 zaklanih svinj. Svinjsko meso je bilo po 45 do 50 Din. Pšenica 2.50, ječmen 2, oves Krompir po 0.75 do 1, čebula 2.50 do 3 Din. — Sena je bilo 8 voz po 65 do 90, slame 6 voz po 45 do 50 Din. Pešnica 2.50, ječmen 2, oves 1.25 do 1.50, kornuza 2, ajda 1.50 do 2, proso 2.50, fižol 2.50 do 3, grah 12 Din. Kokoš 45 do 55, piščanci 35 do 75, gos 60, kozlič 80 do 125, jagnjeta 120 do 130 Din. Kislo zelje 4, kisle repa 2 Din. Jabolka 4 do 10, suha slive 10 do 12 Din. Mleko 2.50 do 3, smetana 12 do 14, surovo maslo 40 do 48, jajce 0.80 do 1, med 14 do 20 Din.

Mariborsko sejmsko poročilo. Na svinjski sejmu dne 25. aprila tega leta je bilo pripeljanih 326 svinj; cene so bile sledeče: Mladi prašiči 5 do 6 tednov stari komad od Din 100 do 150; 7 do 9 tednov stari od Din 130 do 200; 3 do 4 mesece stari od Din 320 do 400; 5 do 7 mesecev stari od Din 450 do 500; 8 do 10 mesecev stari 550 do 900; 1 leto stari od Din 1000 do 1400. En kg žive teže od Din 10 do 12.50, en kg mrtve teže od Din 17 do 18. Prodanih je bilo 196 svinj.

Mariborsko sejmsko poročilo. Prignanih je bilo 10 konj, 9 bikov, 75 volov, 190 krav in 9 telet; skupaj 293 komadov. Povprečne cene za različne živalske vrste na sejmu dne 22. aprila tega leta so bile sledeče: debeli voli 1 kg žive teže od Din 8.50 do 9; poldebili voli od Din 7.75 do 8; bikji za klanje od Din 8.50 do 8.75; klavne krave debele od Din 8 do 9.50; plemenske krave od Din 5 do 7; krave za klobasarje od Din 4 do 4.75; molzne krave od Din 5 do 8; breje krave od Din 5 do 8; mlada živina od Din 8 do 8.50. Prodanih je bilo 127 komadov.

Mesne cene v Mariboru. Volovsko meso I. vrste 1 kg od Din 18 do 20; volovsko meso II. vrste 1 kg od Din 16 do 18. Meso od bikov, krav in telic 1 kg od Din 10 do 14. Telečje meso I. vrste 1 kg od Din 20 do 25; telečje meso II. vrste 1 kg od Din 16 do 20. Svinjsko meso sveže 1 kg od Din 15 do 28.

Čitajte „Slov. Gospodarja“!

Gospodarska obvestila.

Kolje za vinograde in za sadno drevje, kakor vsake vrste rezan les prodaja ali zamenja za dobro vino Franjo Gnlišek, Maribor, Razlagova ulica 25. 363

Banovinske davščine.

V zadnji številki našega lista smo objavili razpravo o davščinah v dravski banovini. K tej razpravi še dodamo nekaj pripomb, ki se nanašajo na novo vpeljanje davščine ali na spremembo izmere in oblike dosedanjih oblastnih davščin ter na stroge kazni, ki jih določa uredba bana dravske banovine.

Kar se tiče doklad na neposredne državne davke, se na ozemlju bivše mariborske in ljubljanske oblasti na novo uvaja 40% banovinska doklada na zemljarino in zgradarino, v ljubljanski oblasti pa še doklada na rentnino in deloma na pridobnino. Nanovo se uvaja v obeh oblastih tudi taksa na sečnjo gozdov in na živinske potne liste, banovinska davščina na hiše, oproščene državnega neposrednega davka, 10% taksa na prenos nepremičnin in davek na šmarnico. Za bivšo ljubljansko oblast je nova trošarina na potrošek električnega toka, za mariborsko oblast pa potrošek premoga. Davščina na plesne in druge nočne prireditve je spremenjena po izmeri in načinu pobiranja, prav tako davščina na motorna vozila in davščina za zakup lovišč. Novi sta tudi banovinska davščina na dediščino in prirastkarina od vrednosti najemnin, vendar višina teh dveh davščin še ni določena. V bivši mariborski oblasti odpadejo štiri davščine, in sicer dosedanja 100% oblastna doklada k državni taksi na kupone in dividende (po lanskem proračunu 36.000 Din), dalje 50% oblastna doklada k državni taksi na potroške v hotelih, gostilnah itd. (po lanskem proračunu 340 tisoč Din), 100% oblastna doklada k državni taksi na tekoče račune (100.000 Din) in 50% oblastna doklada k državni taksi za gostilniške in kavarniške pristojbine.

DR. O. ILAUNIG:

TATENBAH

ZGODOVINSKA POVEST.

»Torej fant, jutri se vidi v Freihausu,« zakliče grof Tatenbah svojemu slugi in odjezdi.

Ribl hitro potegne še enkrat mošnjiček, da prešteje cekine. Vesel obraz je pokazal, ker je bil nadatek obilen; ko je zopet varno spravil denar v žep, je urno korakal čez trg proti gostilni svojega strica.

Tudi oni plemič, ki je svaril grofa Tatenbaha, je odjezdil, gledal za plemenitašem, zmaljal z glavo ter rekel sam pri sebi:

»Prepozno boš spoznal, da si si kupil danes kačo, ki te ugonobi.«

VII.

Pri cerkvi sv. Ane.

P

Če izgubiš kar ti je najljubše bilo, O, ne obupaj, hridkih solz ne toči.

Stritar.

19 Oj, cerkva bela tam na ljubkem hribčku, bodi mi srčno pozdravljena! Kako prijazno se dvigaš na obronku konjiškega grajskega hriba sredi župniškega pokopališča. Kako lep je razgled od tukaj po Dravinjski dolini ter po bregovih pohorskih z mnogimi vasicami in belimi cerkvicami. Kako mirno je tukaj in v najlepšem soglasju s krajem, kjer spijsu utrujeni popotniki večno spanje. Odpira se od tukaj razgled proti severu in vzhodu, proti jugu pa ga zapirajo vrhovi s temnimi gozdovi. Z najbližjega hriba pa te pozdravljajo obsežne razvaline konjiškega gradu, v katerem so bili ob času te povesti mogočni Tatenbahi. Kako ponosno strmi še sedaj stolp proti sinjemu nebu ter gleda zmagovalno na ostalo zidovje, ki leži v razvalinah okoli njega. Kljubuje vremenskim silam, kakor bi hotel dokazati, da so tudi njegovi gospodarji kljubovali nasilju.

V tej cerkvi počivajo telesni ostanki Žiga Tatenbaha, ki je umrl leta 1594, ter Janeza Krištofa barona Tatenbaha, ki je umrl 2. aprila 1627.

Na tem ljubkem mestu je sedela nekega popoldne pred več nego 250 leti lepa, mila žena v nožnji štajerskih plemenitašinj.

Blaga gospa je bila Ana Terezija Tatenbah

Lepe tiskovine

za trgovce, obrtnike, urade, kakor tudi večbarvne razglednice, barvotiske in druge v svojo stroko spadajoče tiskavice v latinici in cirilici **izvršuje** hitro, solidno in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila

v Mariboru

Boroška c. 5

Cekov. račun št. 10.602

Telefon interurb. št. 2112

Posebno pozornost zaslužijo strogi kazni, ki jih določa uredba. Vsa dejanja in vse opustitve, ki merijo posredno ali neposredno na to, da bi se banovinske davščine prikrajšale ali da bi s banovinskim davščinam zavezani predmeti odtegnili plačilo davščine, se kaznujejo z najmanj dvakratnim zneskom davščine, ki se je prikrajšala, ali pa z zaporom do 30 dni. Denarna kazen ne sme presegati 5000 Din. Poleg kazni se naloži plačilo redne davščine. Vsa ostala dejanja in vse ostale opustitve, zlasti prekršitve kontrolnih določil in prijavne dolžnosti, se kaznujejo v denarju do 1000 Din. Kazni izrekajo občinska upravna oblastva I. stopnje in je zoper razsodbe dopustna pritožba na bansko upravo v 15 dneh po vročitvi.

*

Banovinski proračun in slovensko zadružništvo. Banovinski proračun za leto 1930/31 ima sledeče postavke za zadružništvo: za podpore mlekarškim zadrugam Din 300.000.—, živinorejskim in pašniškim Din 100.000.—, vinarskim in kletarskim Din 150.000.—, raznim zadrugam za nabavo strojev, gnojil itd. Din 100.000.—, za Zadružno šolo Din 150.000.—, za zadružno propagando, tisk, tečaje in asanacijo zadrug Din 200.000.—. Skupaj je torej za kmetijsko zadružništvo določenih 1 milijon Din. Lansko leto sta imela ljubljanski in mariborski oblastni proračun določenih skupaj za zadružništvo 760.000 Din. Za zadružništvo bodo nadalje prišle v poštev postavke kot podpore za nabavo, vzrejo in vzdrževanje plemenske živine, podpore za nabavo kmetijskih strojev itd.

Statistika jugoslovanskega zadružništva. Iz statističnega letopisa Glavne zadružne zveze v Beogradu posnemamo, da je v Zvezi včlanjenih 20 zadružnih zvez s 4308 zadrugami. Od teh zadrug je 2476 kreditnih in sicer 2332 z neomejeno zavezo, 144 pa z omejeno zavezo, 979 zadrug je nabavnih in prodajnih, 105 mlekarških in 323 agrarnih zajednic, ostanek se razdeli na razne

druge zadruge. Zanimivi so podatki glede obrestne mere pri kreditnih zadrugah. Najnižjo obrestno mero ima seveda Slovenija, najvišjo pa Bosna, kjer naša obrestna mera za posojila pri zadrugah 14 do 20 odstotkov, obrestna mera za hranilne vloge pa 10 do 12 odstotkov.

Kmetijska razstava v Kölnu. V času od 27. maja do 1. junija tega leta se bo vršila v Kölnu na Nemškem pokretna kmetijska razstava (Landwirt. Wanderausstellung) na prostoru od 40 ha površine. Razstava bo zelo bogato opremljena in bo nudila obiskovalcem v vseh kmetijskih panogah mnogo zanimivega. Pokazala jim bo tako rekoč vse, kar se je v napredni Nemčiji na kmetijskem polju doslej doseglo. Razstavljenih bo okrog 3000 glav najboljših plemenske živine vseh vrst, 8 do 9 tisoč komadov različnega kmetijskega orodja, strojev in instrumentov ter v veliki množini vsi mogoči kmetijski proizvodi najboljše kakovosti na prostoru od 15.000 m² površine. Ta razstava je posebno važna ne samo za tiste kmetovalce, ki si žele nabaviti najmodernejših kmetijskih strojev, plemenske živine itd., ampak tudi za tiste kmet. strokovnjake in praktične kmetovalce, ki se zanimajo za najnovejšo iznajdbo in pridobitve v prid umnega kmetijstva. Z ozirom na to priporočamo to zanimivo razstavo, da jo obišče čim več naših kmetovalcev in kmet. strokovnjakov. Podrobnejša pismena pojasnila glede razporeda razstave daje ministrstvo za kmetijstvo, oddelek IV. v Beogradu.

Sv. Lenart v Slov. goricah. Okrajni cestni odbor v Št. Lenartu razpisuje za dan 5. maja tega leta ustno licitacijo za vožnjo, eventualno tudi dobavo gramoza in tolčenca, za vse naše banske ceste I. in II. reda ter občinske I. reda. Začetek točno ob 9. uri dopoldne. Interesenti se torej prav v velikem številu vabijo.

Sv. Križ pri Rogaški Slatini. Dne 27. tega meseca se je zaključil gospodinjiski tečaj. Trajal je od dne 10. novembra lanskega leta. Praktičen in teoretičen pouk so gojenke (tečajnice) imele trikrat na teden po tri ure. Do tega tečaja so največ pripomogli bivši č. g. kaplan Loj-

ze Drvodol in č. g. kaplan L. Sunčič. Tečaj je vodila g. Ivanka Podreka, učiteljica pri Sv. Križu. Tečajnice je ostalo stanovitnih devet. Ob zaključku tečaja gori omenjenega dne je bila v društveni dvorani pri Sv. Križu gospodinjiska razstava. Ljudje so hodili ogledovat razstavo s prav velikim zanimanjem. Na razstavi je bilo opaziti vsake vrste raznih gospodinjiskih izdelkov in to vse samo lastnoročno delo tečajnic. Popoldne istega dne so se vršili razni razstavi primerni govori. Tečajnice so praktično pokazale občinstvu, kako spretno znajo oskustiti kolovrate. Položile so tudi gospodinjiski izpit. Pripomnimo, da bi bilo vobče koristno, da bi se taki tečaji ustanavljali v zimskem času, kolikor mogoče po vseh naših župnijah. S tem bi se doseglo zelo veliko pri gospodinjstvu!

NAŠA DRUŠTVA

Centralni odbor prosvetnih društev frančiškanske župnije v Mariboru vabi občinstvo na proslavo 25 letnice mašništva preč. gosp. P. Pavla na dan 4. majnika tega leta. Gosp. P. Pavel daruje ta dan sam sveto mašo ob 7. uri zjutraj, pri kateri prisostvujejo vsa prosvetna društva frančiškanske župnije. Člani teh društev se zbirajo pol ure pred sveto mašo na hodniku frančiškanskega samostana na kor, korakajo z zastavami v cerkev. Vsakega člana veže dolžnost, da se te proslave udeleži. Po končani sveti maši je darovanje. Ob pol petih nostna akademija s peštrim sporedom. Igra se tudi »Revček Andrejček« v petih dejanjih. Odbor.

Maribor. Dih ljubomile pomladi je zavlel čez hribe in poljane, ko se nam je približal cvetoči majnik, posvečen Njej, ki je varuhinja nas trpečih, zemeljskih otrok. To uvideva tudi Poselska zveza, ko pokloni majniški kraljici cvetlični šopek neomajne zvestobe v krasnem igrokazu »V Marijinem varstvu«. — Častilci Marijini, prijatelji žuljavih rok in trpečih src prijazno vabljeni ob pol petih popoldne dne 4. maja v Zadružno gospodarsko banko.

Št. Peter pri Mariboru. Prosvetno društvo »Skala« vabi vse prijatelje dobrega čtiva, da se pridno poslužujejo društvene knjižnice. — Zadnje čase je društvo nabavilo precej novih knjig. Na razpolago so tudi razni časopisi. — Siromašni člani dobe iste brezplačno.

Gornja Sv. Kungota. (4. maja ponovitev igre.) Velikonočni pondeljek se je uprizorila v Gor-

„Po divjem Kurdistanu“

bodo imeli naslov nadaljni

4 zvezki

Karl May-ovih spisov.

Prvi od teh je že izšel v

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru

Stane Din 13.

rojena Schönau, druga soproga grofa Ivana Erazma Tatenbaha. Ob njeni strani je stal Anton, bodoči nositelj Tatenbahovega rodu. Ndaleč od obeh je držal sluga osedlanega konja za uzo.

Deček vpraša mater, ali se kmalu ne vrne oče z lova v gorah.

»Kmalu, moj sin,« odvrne gospa nežno, »obljubil je, da pride še pred solnčnim zahodom, da nas spremi domov.«

»Toda glej, mamica,« reče deček ter se rahlo privije h gospej, »solnce stoji že čisto blizu gora in očeta še ni.«

»Bodi mirno, moje dete,« odvrne grofica, »gotovo je našel večjo lovsko družbo, s katero se zabava; kmalu nam pride naproti pa kaki stranski poti. Medtem pa, dragi Anton, porabiva priliko, da se kratkočasi s koristnimi pogovori; povej, dragec, koliko si že napredoval v veronauku ter v naravoslovju?«

»Daleč sem že, ljuba mamica,« odvrne deček, »glej, morem ti povedati o vsaki stvari, kam spada.«

»Toda pa povej, ti mladi učenjak,« reče grofica smehljaje se, »kam spada to sladko jabolko,

ki ga imam v jerbaščku. Če mi pravilno odgovoriš, ga lahko takoj zaužiješ.«

»O, jabolko spada med rastline,« odvrne deček in stegne roko po sadu.

»Prav,« reče grofica ter mu izroči jabolko, »a glej tukaj srebrn groš na moji roki, povej hitro, kam spada to? Če to uganeš, naj bo tudi ta novček tvoj in ga daj k drugim prihrankom.«

Tedaj pa poskoči deček od veselja, tleskne z nežnimi rokami ter vzklikne:

»Mamica, mamica, groš je že moj, on spada med rudnine.«

»Zadel si,« reče grofica vsa vesela in stisne fantku svetel novček, »sedaj pa ljubi Tonček, pazi in povej, kam pa spadam jaz. Če mi na to pravilno odgovoriš, dobiš jutri lepo knjigo s podobami velikih mest ter drugih krajev, ki sem jo prinesla zadnjič z Dunaja.«

Takoj se pojavi sladek otroški smehlaj na rožnatih ustnicah zalega dečka. Prime obe roki matere, jih položi okoli svojega tilnika ter nasloni kodrasto glavico na prsa, v katerih je bilo zanj najblažje srce, potem pa dvigne lepe modre oči k ljubljeni materi ter reče:

»Ti, draga mamica, ti pa spadaš v nebesa.«

nji Sv. Kungoti zgodovinska igra »Zrtev spovedne molčečnosti« v petih dejanjih. Ljudstvo je dvorano popolnoma napolnilo ter z napeto pozornostjo sledilo gniljivi v srce segajoči igri. Ker je veliko ljudi, ki še te igre niso videli, se na splošno željo ista ponovi dne 4. maja ob treh popoldne v Prosvetnem domu. Domačini in sosede, pridite; kaj takega še na našem odru niste videli. Naj se nikdo ne boji slabega vremena, ker za tako igro je vredno žrtvovati podplate. Torej na veselo svidenje dne 4. maja v Gornji Sv. Kungoti v Prosvetnem domu!

Sv. Rupert v Slov. goricah. Izobraževalno društvo pri Sv. Rupertu priredi v nedeljo, dne 4. maja veseligr »Maks v škripcih« v prostorih nove šole. Začetek ob treh popoldan. — Vsled učiteljskih počitnic se igra ni mogla vršiti na belo nedeljo. Igra je lepa, torej vsi iskreno vabljeni! Odbor.

Sv. Jakob v Slov. goricah. Naše domače izobraževalno društvo priredi dne 4. maja — na prvo majniško nedeljo — na splošno željo igro »Miklova Zala«. Turke in naše ljube Korošce iz davnih dni turških vpadov v naše kraje bomo takrat videli na našem odru. — Šaljivi srečolovi! — Nastopita tudi domači pevski in tamburaški zbor. Posebnih vabil se ne bo razpošiljalo in vabimo s tem vse domačine in sosede. Začetek ob 15. uri. — Odbor.

Gornja Radgona. Kapelsko bralno društva je na velikonočni ponedeljek z jako dobrim uspehom uprizorilo v Radencih igro: »Zmaga ljubezni«. Ker je igra vsestransko zadovoljila gledalce in je zelo poučljiva za sedanjí čas, se bo na splošno željo ponovila dne 4. maja tega leta po večernicah in sicer v posojilniških prostorih v Gornji Radgoni. Za obilno udeležbo se priporoča odbor kapelskega bralnega društva.

Ljutomer. Mariborski ljudski oder je pri nas gostoval na velikonočni ponedeljek. Vprijaznil je miraki »Trosila bom rože« z velikim uspehom. Redkokdaj ima človek priliko videti kaj takega. Na naših podeželskih odrih se slične stvari ne vprižarjajo, ker pač imamo zelo redke igralce, ki bi bili kos takim vlogam. Splošno, lahko rečemo, se naši igralci lažje vživijo v igre, ki so vzete iz kmetijskega življenja. In to ni čudno, saj so sami vzrastle iz kmetijskih družin in zato še najbolj zadenejo kmečke značaje. Zato smo prav iz srca hvaležni ljudskemu odru, da se je potrudil na dolgo pot in nas razveselil s tako leno varizoritvijo. Naši igralci pa so tudi imeli priliko se nekaj naučiti.

Velika Nedelja. Dramatični odsek katoliškega bralnega društva »Mira« priredi v nedeljo, dne 4. maja popoldne ob treh v svoji društveni

dvorani lepo, zanimivo in podučljivo igro »Živa pokopana«. Vsi prijatelji lepih iger, pridite v nedeljo v našo dvorano v prav obilnem številu! Odbor.

Sv. Vid pri Ptuj. Naše prosvetno društvo priredi v nedeljo, dne 4. maja popoldne ob treh protestno zborovanje zoper preganjanje krščanstva v Rusiji. Na programu je predavanje s skriptičnimi slikami. Vstop prost, dobrovoljni prispevki so za Apostolstvo sv. Cirila in Metoda. Pričakujemo obilne udeležbe.

St. Janž pri Velencju. Velikonočni ponedeljek dne 21. aprila je Marijina družba v svrhu prispevkov za duhovne vaje, misijonski kongres v Ljubljani in v podporo sirotam priredila igro »Sv. Cita« v pouk otrokom in poslom. Sporod je bil zamišljen kot skromna domača prireditev, a prišlo je toliko sosedov, da nam je bilo žal, ker nismo mogli nuditi kaj boljšega. Prišel je k nam celo moški pevski zbor iz Dobrne ki je s svojim krasnim petjem prireditev povečal in povzdignil. Sodeloval je tudi domači mešani pevski zbor in šestilanski tamburaški zbor, ki jo pod vodstvom g. Rudolfa Štrava prvič hvalevredno nastopil z dvema komadoma. Dobrske dobro izšolane pevce želimo še večkrat slišati pri nas, prvi nastop tamburašev pa nas napolnjuje z uravničeno nado, da bodo s pridnostjo in vztrajnostjo čvrsto napredovali. Sedaj pa pripravljamo večjo ljudsko igro »Reveček Andrejček«, in so vloge že v dobrih rokah, tako da bodo tudi razvajeni gledalci lahko prišli na svoj račun.

Sv. Jurij ob Južni železnici. Dne 4. maja tega leta po večernicah se vrši v dvorani Katoliškega doma po Katoliškem prosvetnem društvu »Ruski dan«, proti preganjanju kristjanov. Predavanje s skriptičnimi slikami po gospodu profesorju iz Maribora.

DOPISI

Ojstrica nad Dravogradom. Po naši Ojstrici in sosednem Dravogradu krožijo razne nejasne govorice o nameravani blagoslovitvi takozvanih Treh križev. Da bi naši domačini, kakor tudi dobri nam sosedji bili v tem na jasnem, se čutim dolžnega, podati v tej zadevi sledeče pojasnilo: Trije križi na Poltnikovi ravni so poljsko znamenje, ki stoji ob cesti iz Dravograda na Košenjak, približno na pol poti v župniji Ojstrica. Slovesna blagoslovitev novih Treh križev, ki jih je oskrbel sedanjí lastnik Poltnikove ravne, g. Rajko Grögl, s sv. mašo pod milim nebom bi se vršila dne 4. ma-

ja tega leta ali eno prihodnjih nedelj, ako to zadevo preč. Lav. kn. šk. ordinariat v Mariboru spozna za dovolj važno, da dovoli sveto mašo pod milim nebom. V tem slučaju bi se kratkoma nedeljska služba božja prenesla iz farne cerkve k pol ure oddaljenim Treh križem in bi se izvršilo to po domačem duhovniku, po domačih cerkvenih uslužbencih čisto mirno in spodobno v čast božjo in v spodbudo domačega ljudstva, seveda voljno, ta dan namesto v farni cerkvi pri Treh križih opraviti svojo nedeljsko pobožnost. Nikakor pa ta prireditev, vsaj v kolikor je to cerkvena zadeva, ni zamišljena v kako propagando ene ali druge stranke, enega ali drugega poveljskega društva ali kaj sličnega. — Župnijski urad Ojstrica, dne 26. aprila 1930. Rudolf Kociper, župnijski upravitelj.

Vuzenica. Drugo nedeljo po Veliki noči, dne 4. maja bo na Kumu pri Vuzenici prvič romarski shod. Bodo tam tri svete maše — od Gorce naprej: ob desetih pridiga in slovesna sveta maša. Tudi bo od 8. ure dana priložnost opraviti sveto spoved. Častilci Matere božje, pridite!

Sv. Anton na Pohorju. Tretjo nedeljo po Veliki noči, na praznik Varstva sv. Jožefa, to je 11. maja, je tukaj veliki shod. Ob tej priliki bo g. pomožni škof posvetil dva nova od zvonolivarne »Zvonoglas« v Mariboru vilita zvonova in blagoslovil 18 prenovljenih slik sv. Antona in njegovih čudežev. Ob pol šestih zjutraj tiha sveta maša, ob šestih pridiga in slovesna sveta maša, ob osmih slovesni shod, povelitev zvonov, blagoslovitev slik, pridiga, slovesna sveta maša za vse dobrotnike zvonov, darovanje okoli oltarja za zvonove in nato večernice. Častilci sv. Antona Padovanskega — velikega čudodelnika — od blizu in daleč iskreno vabljeni na to redko slovesnost! Prodajale se bodo tudi razglednice novih dveh zvonov v trajen spomin vsem darovalcem.

Kamnica pri Mariboru. Dne 24. aprila je zatisnil za vedno oči po dolgi in mučni bolezni v visoki starosti 80 let posestnik Jožef Lednik. Blagorokoini je bil dolgoletni cerkveni ključar, občinski odbornik in sploh ena prvih osebnosti v kamniški župniji. Bil je dolgoleten naročnik Slovenskega Gospodarja. Pogreb se je vršil ob obilni udeležbi na belo nedeljo. Dobremu, obče spoštovanemu ter čistanemu slovenskemu možu ostaní ohranjen med vsemi, ki so ga poznali, časten in hvaležen spomin!

Sv. Jurij ob Pesnici. Na veliki petek popoldne smo položili v grob najstarejšega, tukaj rojenega farana, Jožefa Skriner, po domače

Velika svetla solza veselja in poljub na usta ljubemu dečku je bil odgovor na ganljivo otroško pripovedovanje. Spregoviti srečna mati v tem trenutku ni mogla, a srčno je objela svojega pastorka, ter hvaležno pogledala k nebu; ta pogled je povedal več kakor mnogo besedi.

»Otrok,« reče vsa ginjena grofica, »jaz še ne spadam v nebesa, tega še nisem vredna. Tvoja prva mamica že prebiva v nebesih ter gotovo gleda na sinčka, ki dela drugi mamici toliko veselja. Stopiva, dragi Tonček,« pripomni grofica, »k cerkvi in moliva za tvojo rajno mamico.«

»Pa tudi za tebe, mamica,« poseže deček vmes ter se privije k njej, »da jaz imam mater, ki prosi za nas tam v nebesih, prav rad, a tebe imam še rajši.«

»V tem nimaš prav, moj dečko,« odvrne grofica, rahlo karajoč, »grofica Judita Forgaes je bila tvoja prava mati, jaz sem le tvoja druga mati.«

»Pa na ljubezni in zvestobi ravno tako bogata, kakor prva mati,« poseže vmes drug glas. Grofica se obrne ter se prijazno nasmehlja; nenadni prislušalec njunega pogovora z dečkom je stal za njima, njen soprog Erazem Tatenbah.

V oddaljenosti je stopal njegov sluga Bolta-

žar Ribl z lovskim plenom.

»Dobro došel, moj Ivan,« vzklikne grofica ter poda možu svojega srca belo roko, »dolgo ste pustili na se čakati, moj soprog,« pripomni, mali Anton pa je rahlo poljubil svojemu očetu roko.

»Oprostite, ljuba Ana,« prosi grof, »mi smo napravili daljši lov in smo pri tem zašli, zdaj pa hočemo v grad.«

Nato se obrne k svojemu sinčku ter reče: »Fantek, ali nimaš za očeta poljubčka, kakor si ga ravnokar dal svoji materi?«

Mali Anton zarudi ter se stegne, da poljubi očeta.

»Glejte, ljuba Ana,« reče ta smehljaje se, »dosegli ste s svojim ravnanjem, da vas moj sin v svojem srcu bolj čisla kot lastnega očeta in svojo mater, katero je komaj poznal, ko se je morala ločiti od njega.«

»Ivan,« odvrne grofica z rahlim očitkom, »če ne najdete velike ljubezni, katero iščete v srcu svojega otroka, je to pripisovati tej okolnosti, da ste prepogosto od doma.«

Grof spočetka nič ne reče na te besede, marveč vsede poleg grofice v travo.

»Nikakor ni prav,« reče ter prijazno pogladi njeno roko, »da vsakokrat, kadar sem pri vas,

Sie naročeni na list
„NEDELJA“
Izbija vsak teden? prima vsakokrat nedeljski evangelij in razlago ter druge podučne verske članke, razen tega pa tudi lepo povest. Otrci naše ljube Gospe je misle zgozbiše za dec. Slike mesečno je 2.— Din (leto 21.—1930). Se danes si naročite Nedeljo po dopisnici na naslov: Uprava NEDELJE, Maribor, Slovškov trg 20.

Ština. Zatisnil je trudne oči v 88. letu. Njegov oče Avguštin, po katerem so imenovali umrlega Ština, je bil 24 let cerkveni ključar ter je ovekovečen imenoma v od vojne preostalem, 1888 prelitem cerkvenem zvonu. Ština sam pa, ki je pohajal v domačo šolo in je še pomnil svoja dva učitelja, g. Spindlerja in g. Postružnika, je pod župnikom g. Divjakom, ki ga je krstil, opravljal v deški starosti službo cerkvenega strežnika, kakor je vobče tudi storil potem kot voznik veliko uslug domači cerkvi in položil krono vsemu z zelo znatnim darom za nove, lansko leto blagoslovljene zvonove. Vozaril pa je od 15. leta naprej do konca življenja, torej sedemdeset let. Sprva je vzdrževal osební, pozneje pa blagovni promet. Za mali denar je iz Maribora prinašal razno potrebno robo tukajšnjim ljudem. Sv. Jurij—Maribor in nazaj, to je bila njegova vedna in večna pot z vozom. Zato ga je tudi vse poznalo, posebno v Mariboru trgovci, ki so ga kot dobrega odjemalca kaj radi videli. Predno ga je smrt pobrala, so ga neki taki gospodi v Mariboru vjeli v fotografski aparat sedečega na vozu, medtem ko Štinetov konj obira svojo poldansko porcijo. Za javno gibanje in dneve odmeve pa je imel Ština živo zanimanje; bil je dolgoleten naročnik na knjige družbe sv. Mohorja, prebiral je slovenske in nemške časopise. Le v zadnjem času je tožil, da mu oči več ne služijo. — Naj si oddahne mož poštnjak pod domačo grudo, duša pa uživaj mir božji!

Sv. Trojica v Slov. goricah. Florijanov shod in zaobljubljene procesije k Sv. Trojici v Slov. goricah bodo letos v ponedeljek, dne 5. maja, ne v nedeljo. Počastimo sv. Florijana, da nas bo varoval časnega in večnega ognja!

Sv. Trojica v Slov. goricah. Nek popotni Trojičan je šel pred kratkim po poti preko travnikov od Sv. Trojice k Sv. Lenartu. Bila je sicer cela pot močno blatna in mokra, vendar je šlo brez vseh nezd. Katastrofa bi pa kmalu nastala tik pred lenartskim trgov, kjer sta si dva posestnika postavila svoja čebelnjaka preblizu poti. Dve čebeli sta se namreč s prav peklensko silo začeli zaletavati v tega popotnika. In ako bi ne bil ta prav spreten in uren, bi ga čebeli poštno opikali. Res bi bilo za nas Trojičane precej sitno, ako bi sicer prišli od Sv. Trojice z zdravimi udi, po lenartskem trgu bi pa morali okrog hoditi z zateklimi nosovi in opikanimi lici. Zato bi bilo vsekakor jako dobro in primerno, ko bi si ona posestnika postavila svoje čebelnjake bolj proč od poti, ker bodo tudi v tem slučaju ravno tako pridno čebele donšale v manje sladki med.

Sv. Benedikt v Slov. goricah. V torek, dne 13. tega meseca je umrla v Oseku prevzitarica Ana Slaček v dobi 68 let. Blaga mamica je bila prijaznega značaja ter vsem dobrohotnega, vernega srca. Bila je vzorna članica ženske Marijine družbe že od njenega začetka. Rada je redno prejemale mesečno sveče zakramente ter se udeleževala stanovskih naukov. Trudila, skrbela in veliko je molila, da je svoje otroke vzgojila za Boga. Vestno se je ravnala po besedah blagopokojnega prečastitega g. župnika-mučenca Muršiča: »Mati, skrbite, da boste vse otroke za nebasa vzgojili. Odlikovala se je tudi po usmiljenosti do bolnih in revnih. Vešča v nabiranju zdravilnih zelišč je rada mnogim pomagala, tolažila jih s prirojenim milobom. Tudi revežu je rada darovala po svojih skromnih močeh. Dasi ravno v gmotnem oziru ni imela baš prijetnega življenja, vendar si je v svoji neuklonljivi veri, v zaupanju in goreči ljubezni do Boga nabirala vekotrajnih zakladov za nebasa, kojih molji in rja ne anejo. — Draga mamica, počivaj v miru!

Sv. Vid pri Ptuj. Poročajo nam, da mislijo farani letos resno na popravilo cerkve. G. Ivan Sojč nam dela dva lepa altarja. Cerkev bo tudi na novo poslikana in preurejena pred oltarjem. Zadnja filmska predstava o lurskem prikazovanju je prinesla za cerkev čistih 300 Din. Upamo, da bomo započeto delo opravili lepo, le Bog daj dobro žitno, vinsko in sadno letino!

Sv. Vid pri Ptuj. Higijenska razstava v našem Domu se je sijajno izkazala. Ves teden je bil Dom kar živ. Pet šol si je ogledalo razstavo in film o zdravju. Bilo je 700 otrok z 28 učitelji. Predavanj smo imeli šest. Predavali so gg. dr. Vrtovec, dr. Vrečko in g. Puhar. — Obe predavanji g. Puharja sta ostali za vedno v naših srcih. Posebno v nedeljo je bila dvorana do zadnjega kotička polna, saj ni bilo prostora niti za kino-aparat: celo oder je bil poln občinstva. Bil je to za nas teden zdravja — nekaj misijon za zdravje. Iz cele okolice so prihajali ljudje ogledat razstavo. Vsega skupaj si je razstavo ogledalo okoli 5 tisoč oseb: zelo lepo število! Hvaležni smo iz srca oblasti, ki nam je omogočila to napravo, gospodom, ki so predavali in g. zaščitni sestri, ki je razkazovala. Vsa čast Prosvetnemu društvu, ki je priredilo razstavo. Zdej smo še le hvaležni onim, ki so Dom postavili in omogočili lepe prireditve. Vsa čast jim in hvaležnost naša! — Na velikonočni ponedeljek smo v Domu gledali film o lurskem prikazovanju. Čisti dobiček je šel v popravilo naše farne cerkve. Bog blagoslavlja naše delo!

Sv. Marjeta niže Ptuja. V nedeljo, dne 4. maja tega leta, v slučaju slabega vremena pa dne 11. maja ima domače prostovoljno gasilno društvo svojo majsko prireditev in sicer: plezanje na majsko drevo, tombolo in drugo. Tombolski dobitki, kakor vreča moka, plug, majsko drevo itd. so znaki, da bo veselica za one, ki bodo imeli srečo, zelo plodonosna. Ne zamudite prilike, ker sreča vas čaka le kratek čas na veseličnem prostoru g. Ivana Muhič. Čisti dobiček gre za nabavo službenih oblik. Zato se vabite k obilni udeležbi! Odbor.

Radomerje. Poslovil se je od nas najljubši prijatelj brat Janko iz Radomerja, ki smo ga vsi tako iskreno ljubili. Žalostna pesem zvinov nas je prepričala, da je Vsemogočni poklical svojega ženina ter ga presadil iz tega razburkanega sveta v nebeško domovino. Ne moremo se sprijazniti z mislijo, da si nas zapustil v daljnji Dalmaciji v vojaškem stanu ter v cvetu najlepših let. Preden si šel od doma, nisi slutil, da se ne povrneš več, čeravno si se vesellil velikonočnega dopusta. Toda tako je prišlo nebeškemu Vrtnarju, da si je presadil čisto dušo v svoj nebeški vrt, kjer je prejela nevenljivi venec za vas svoj trud in trpljenje. Vam pa, dragi starši, bratje in sestre, pa tudi nam prijateljem bodi v tolažbo tvoje lepe življenje in še lepša smrt!

Sv. Jurij ob Ščavnici. V noči od 21. na 22. aprila tega leta se je izvršil velik vlom v usnjarijo g. M. Dermota v Biserjanah. Vlomilci so vdrli skozi eno zadnjih oken in odnesli usnja v vrednosti več tisoč dinarjev. Predno so pa zlikovci odšli, so še natresli polno čevljarških klincev okrog hiše. Velika škoda, ki so jo povzročili ti nepoklicani uzumoviči, bo precej pokrita z zavarovalnino. Upanje pa je, da bodo ti zlikovci kmalu padli v roke pravice, ki jih bo prav pošteno prišla za malopridne dolge prste.

Polenčak pri Ptuj. Velikonočni prazniki so pač malokdaj okrašeni s tako lepo zeleno in cvetočo naravo, kakor so bili letošnji. Le žal, da je bilo na velikonočno soboto slabo vreme ter nam je radi tega morala ob vstajenju izostati prejšnja leta tako krasna procesija. Pač pa običajno streljanje ni izostalo. Le smolo so imeli nekateri fantje, ki jih je v sled stroge oblasti preprečilo streljanje zadelo neprijetno prasenečenje. Se razume, da je fantom valed teh par strelcev žal njihovih priljubljenih pištol. Nikdo noče kratiti fantom njihovega veselja, ampak naj bo vse dostojno in pametno, ker za nastale nesreče valed fantovske razmišljenosti in nepazljivosti nikdo rad ne odgovarja. Videli smo ob teh večerih da-

Najboljša reklama

za trgovce, obrtnike in zasebnike

so lepe tiskovine,

kakor n. pr. pismeni papir, zavitki, računi, memorande, dopisnice, letaki, lepaki, barvotiski, večbarvne razglednice in priporočilnice

ki jih izvršuje

v najmodernejši izpeljavi, hitro in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila
v Mariboru, Horoška c. 6

začnete s staro pesmijo. Vi veste, draga soproga, kako vas čislam, in če že ne morem vsled drugih okoliščin bivati v vaši prijetni družbi, vendar ne smete misliti, da je grof Tatenbah še vedno tisti lahkomisljeni lahkoživec, kakor ga slikajo poradni jeziki, ko je bil še mlad.

»O, moj dragi prijatelj,« odvrne grofica nežno, »Ana Terezija Tatenbah pozna dobro srce svojega soproga in tudi ve, da jo ljubi. Znano pa ji je tudi, in to čuti z žalostjo, da se skrivajo tuje osebe med soprogom in soprogo in da zaupa grof Tatenbah ljudem, ki tega niso vredni.«

»Ana,« reče grof skoraj nevoljen, »to je tista stara pesem, ki ste mi jo peli že tolikokrat. Jaz predobro vem, odkod prihajajo te pritožbe. So gotovi ljudje, ki vam pripovedujejo o omahljivosti ter poželjenju po veselju. Jaz pa se hočem, kakor gotovo sem grof Erazem Tatenbah, teh ljudi že otresti.«

Proseč pogled grofice na malega Antona, stoječega poleg očeta, pouči grofa, da je spričo svojega sina dolžan spoštovanje, zato namigne svojemu slugi Riblu ter zaukaže:

»Pelji malega k cerkvici, kjer me čaka konj in voz, jaz pridem takoj z grofico.«

»Ne tako, moj soprog,« prosí grofica, »naš

Anton ne sme danes od nas, z njim bom šla k cerkvi, da se zahvaliva za veliko dobroto, ki jo je skazal Vsemogočni, da je moj soprog zopet ozdravel.«

Grof Tatenbah namigne slugi, da gre naprej. »Ana, reče grof, »razumem vas, vi ne marate mojega sluga Boltažarja in tudi ne dovolite, da bi spremljal mojega sina. Povejte Ana, kaj imate zoper tega človeka?«

»Nič,« odvrne grofica z resnim, skoraj boječim glasom, »nič, moj soprog. Priznam pa, da mi prilizovalno in zalezujoče obnašanje tega sluga, ki je vam, moj soprog, povsod za petami, kakor bi ne bil vaš sluga, ampak čuvaj, dela skoraj strah. Nekaj mi pravi, da prinese ta človek nesrečo v našo hišo.«

»Kaj si vse domišljujete, moja preveč skrbna soproga,« odvrne grof in se nasmeje, »rečem vam, da je ta človek eden od najbolj poštenih ljudi, ki so bili kdaj v našem gradu. On je zvest ter molči, kakor nobeden drugi; in ker smo mu naklonjeni in mu vse zaupamo, je pač naravno, da ga druga služinčad zavida ter sovraži. To razpoloženje je prodrlo tudi do moje soproge in se hočejo poslužiti vas, ker se ne upajo obrniti na mene, da bi odpustil zvestega služabnika.